

LBRIS

We know
books

AGATHA CHRISTIE

ADVERSARUL SECRET

Traducere din limba engleză
BIANCA PAULEVICI

LITERA
București

CAPITOLUL 1

TINERII AVENTURIERI S.R.L.

-Tommy, bătrâne!

-Tuppence, băbuțo!

Cei doi tineri se salutară cu afecțiune și blocară pentru moment gura de metrou de pe Dover Street. Adjectivul „bătrân“ era înșelător. Vârstele lor, la un loc, cu siguranță nu ar fi însumat 45 de ani.

-Nu te-am văzut de secole, continuă tânărul. Încotro te duci? Hai să mâncăm un corn. Începem să devenim cam nepopulari aici, la cum blocăm trecerea. Să mergem.

Fata încuviință și o porniră în jos pe strada Dover, înspre Piccadilly.

-Deci, spuse Tommy, unde să mergem?

Neliniștea ușoară din tonul lui nu scăpă nepercepută de urechile perspicace ale domnișoarei Prudence Cowley, cunoscută prietenilor apropiați din cine știe ce motiv misterios drept „Tuppence“. Se năpusti deodată.

-Tommy, ești lefter!

- Nici vorbă de-așa ceva, declară Tommy neconvincător. Mă scald în bani.

- Ai fost mereu un mincinos îngrozitor, spuse Tuppence pe un ton sever, deși ai reușit o dată să o convingi pe sora Greenbank că doctorul ți-a prescris bere drept tonic, dar a uitat să noteze pe fișă. Mai ții minte?

Tommy chicoti.

- Sigur că îmi amintesc! Ce s-a înfuriat mâța aia bătrână când a aflat! Nu că ar fi fost o femeie rea de felul ei! Un spital bun - a ajuns la pământ, ca toate de altfel. M-au demobilizat.

Tuppence oftă.

- Da. Și pe tine?

Tommy încuviință.

- Cu două luni în urmă.

- Gratificația? întrebă Tuppence.

- Cheltuită.

- Of, Tommy!

- Nu, băbuțo, nu i-am cheltuit pe plăceri. Nu am eu norocul ăsta! Prețul vieții - banală și simplă, sau liniștită - în zilele noastre este, te asigur, în caz că nu știi...

- Copilul meu drag, îl întrerupse Tuppence, nu există lucru pe care să nu îl știu despre prețul vieții. Am ajuns la „Lyons“ și fiecare va plăti pentru el. Și gata!

După care Tuppence urcă la etaj.

Localul era plin și se plimbară pe-acolo, căutând o masă, surprinzând frânturi de conversații în acest timp.

- Și... știi că s-a așezat și a plâns când i-am spus că totuși nu poate primi apartamentul.

- A fost pur și simplu un *chilipir*, dragă! Ca acela pe care l-a adus Mabel Lewis de la Paris...

- Ce frânturi de conversații ciudate auzim câteodată, murmură Tommy. Am trecut azi pe lângă doi tipi pe stradă care vorbeau despre o anume Jane Finn. Ai mai auzit vreodată un așa nume?

Dar chiar atunci două femei în vârstă se ridicară și își luară și pachetele, iar Tuppence se așeză cu iscusință pe unul dintre scaunele goale.

Tommy comandă ceai și cornuri. Tuppence comandă ceai și pâine prăjită cu unt.

- Și ai grijă ca ceaiul să îl primim în cești separate, adăugă ea pe un ton sever.

Tommy se așeză în fața ei. Își dezveli capul, dând la iveală un păr roșcat aranjat frumos pe spate. Avea un chip plăcut de urât - greu de descris așa și totuși, fără îndoială, chipul unui gentleman și individ cinstit. Costumul lui maro era bine croit, dar foarte uzat.

Așa cum stăteau acolo, păreau un cuplu modern. Tuppence nu era frumoasă, dar exista distincție și farmec pe chipul său, cu bărbia hotărâtă și ochi mari, cenușii, depărtați, care priveau de sub sprâncenele ei negre și drepte. Purta o tocă

mică de un verde aprins peste păru-i negru tuns scurt, iar fusta extrem de scurtă și cam ponosită dădea la iveală o pereche de glezne neobișnuit de grațioase. Se străduia foarte mult să pară elegantă.

În sfârșit, le fu adus și ceaiul, iar Tuppence, trezindu-se dintr-o scurtă meditație, turnă în cești.

- Deci, spuse Tommy, mușcând zdravăn din corn, să ne punem la curent. Nu te-am mai văzut de-atunci, din spital, din 1916.

- Prea bine. Tuppence se servi cu generozitate din pâinea prăjită cu unt. Biografia pe scurt a domnișoarei Prudence Cowley, cea de-a cincea fiică a arhidiaconului Cowley din Little Missendell, Suffolk. Domnișoara Cowley a părăsit încântările (și corvezile) căminului ei la începutul războiului și a venit la Londra, unde s-a angajat la un spital militar. Prima lună: spălat șase sute patruzeci și opt de farfurii zilnic. A doua lună: promovată la ștersul farfuriilor menționate anterior. A treia lună: promovată la curățarea cartofilor. A patra lună: promovată la tăierea pâinii și a untului. A cincea lună: promovată un etaj mai sus, cu îndatoriri de femeie de serviciu pe secție, cu mop și găleată. A șasea lună: promovată la servirea mesei. A șaptea lună: înfățișare plăcută și bune maniere atât de remarcabile, încât am fost promovată să le servesc pe surorile medicale! A opta lună: un hop în carieră. Sora Bond a mâncat oul sorei Westhaven! O ceartă de proporții! Clar, femeia

de serviciu este de vină! Lipsa de atenție în astfel de chestiuni importante nu poate fi criticată îndeajuns. Înapoi la mop și găleată! A noua lună: promovată la măturat prin secții, unde mi-am întâlnit un prieten din copilărie în persoana locotenentului Thomas Beresford (salut, Tommy!), pe care nu îl văzusem de cinci ani. Întâlnirea m-a emoționat! A zecea lună: certată de infirmiera-șefă pentru că m-am dus la film în compania unuia dintre pacienți, și anume sus-numitul locotenent Thomas Beresford. A unsprezecea și a douăsprezecea lună: reluat sarcinile de servitoare cu mult succes. La sfârșitul anului, plecat din spital în mare glorie. După aceea, talentata domnișoară Cowley a condus, pe rând, o dubă de livrare, un autocamion și un general. Cel din urmă a fost cel mai plăcut. Era un general destul de tânăr!

- Cine a fost individul? întrebă Tommy. Ți se face greață de-a dreptul, când îi vezi pe ofițerii ăia cum merg cu mașina de la Ministerul de Război la Savoy, și de la Savoy la Ministerul de Război!

- I-am uitat numele, mărturisi Tuppence. Ca să reiau, acela a fost, într-un fel, apogeul carierei mele. Apoi m-am angajat într-un birou guvernamental. Am avut parte de câteva petreceri plăcute. Intenționez să lucrez la o fermă, la poștă sau ca șofer de autobuz, ca să îmi întregesc cariera, dar a intervenit Armistițiul! M-am agățat de slujba de la birou multe luni, dar, vai, în cele din urmă

am fost dată afară. De atunci, îmi caut de lucru. Și acum e rândul tău.

- Eu n-am avut parte de promovări, spuse Tommy cu regret, și mult mai puțină varietate. Am plecat din nou în Franța, după cum știi. Apoi m-au trimis în Mesopotamia, unde am fost rănit a doua oară și am fost internat acolo. Apoi am rămas blocat în Egipt până s-a declarat Armistițiul, am mai pierdut vremea pe acolo și, așa cum ți-am spus, în cele din urmă am fost demobilizat. Și, de zece luni lungi și istovitoare îmi caut o slujbă! Nu există locuri de muncă! Și dacă ar fi, nu mi le-ar da mie. La ce-s bun? Ce știi eu despre afaceri? Nimic.

Tuppence încuviință posomorâtă.

- Coloniile? sugeră ea.

Tommy clătină din cap.

- Nu mi-ar plăcea coloniile - și sunt convins că nici ele nu m-ar plăcea pe mine!

- Rude bogate?

Tommy clătină din nou din cap.

- Of, Tommy, nici măcar o mătușă din partea bunicilor?

- Am un unchi bătrân mai mult sau mai puțin avut, dar nu e bun.

- De ce nu?

- A vrut să mă adopte o dată. Am refuzat.

- Cred că îmi amintesc că am auzit despre asta, spuse Tuppence. Ai refuzat din cauza mamei tale.

Tommy se înroși.

- Da, ar fi fost puțin dur pentru ea. După cum știi, mă avea doar pe mine. Bătrânul' o ura - voia să mă ia de lângă ea. Numai așa, în ciudă.

- Mama ta a murit, așa-i? spuse Tuppence cu blândețe.

Tommy încuviință din cap.

Ochii mari și cenușii ai lui Tuppence păreau înțețoșați.

- Ești un tip de treabă, Tommy. Am știut mereu asta.

- Prostii! spuse Tommy degrabă. Ei bine, cam asta-i situația mea. Sunt cam disperat.

- Și eu la fel! Am dat sfară-n țară. Am răspuns la anunțuri. Am încercat orice lucru cunoscut de oameni. Am stors și strâns și tras de fiecare bănuț! Dar fără folos. Va trebui să mă duc acasă!

- Și nu vrei?

- Bineînțeles că nu vreau! Ce sens are să fii sentimental? Tata e un scump - îmi e foarte drag -, dar nu ai habar cât de îngrijorat e din cauza mea! Are părerea aceea specifică perioadei victoriene timpurii cum că fustele scurte și fumatul ar fi imorale. Îți poți imagina ce pacoste sunt pentru el! Pur și simplu a oftat ușurat când războiul m-a luat de lângă el. Vezi tu, suntem șapte acasă. Numai muncă în gospodărie! Nu vreau să mă întorc, dar - of, Tommy - ce altceva pot să fac?

Tommy clătină din cap cu tristețe. Urmă un moment de tăcere, după care Tuppence izbucni:

- Bani, bani, bani! Mă gândesc la bani dimineața, la prânz și seara! Îndrăznesc să spun că sunt de-a dreptul obsedată, dar așa stau lucrurile!

- Și eu la fel, fu de acord Tommy.

- M-am gândit la orice metodă de a face bani, continuă Tuppence. Sunt doar trei la număr! Să mi se lase banii moștenire, să mă căsătoresc pentru bani sau să fac bani. Prima variantă iese din calcul. Nu am nici o rudă bogată în vârstă. Toate rudele pe care le am se află în aziluri pentru bătrâni! Ajut mereu bătrâne la trecerile pentru pietoni și ridic pachete pentru domni în vârstă, în caz că vreunul dintre ei s-ar dovedi a fi vreun milionar excentric. Nici unul nu m-a întrebat măcar cum mă cheamă - și mulți dintre ei nici nu mi-au mulțumit vreodată. Urmă o pauză. Bineînțeles, reluă Tuppence, căsătoria ar fi cea mai bună variantă pentru mine. M-am hotărât să mă mărit pentru bani când eram destul de tânără. Orice fată care gândește ar face așa! Nu sunt sentimentală, să știi. Se opri. Haide, acum, nu poți spune că sunt sentimentală, adăugă ea tăios.

- Cu siguranță că nu, fu de acord Tommy degrabă. Nimeni nu ar asocia sentimentele cu tine.

- Nu e foarte politicoasă din partea ta, îi răspunse Tuppence. Dar îndrăznesc să spun că o zici cu intenție bună. Ei bine, așa stau lucrurile! Sunt pregătită și dispusă, dar nu întâlnesc bărbați

bogați! Toți băieții pe care-i cunosc sunt cam la fel de strâmtorați ca mine.

- Cum rămâne cu generalul? Întrebă Tommy.

- Îmi imaginez că are un magazin de biciclete pe timp de pace, explică Tuppence. Ba nu, am găsit! Tu, în schimb, ai putea să te însori cu o fată bogată.

- Sunt în aceeași situație ca tine. Nu cunosc nici una.

- Nu contează. Poți mereu să ajungi să cunoști una. Eu dacă văd un bărbat în haină de blană ieșind din Ritz, nu pot să dau fuga la el și să îi spun: „Ascultă, tu ești bogat. Mi-ar plăcea să te cunosc“.

- Sugerezi cumva că ar trebui să procedez așa cu o femeie îmbrăcată asemănător?

- Nu fi prostuț! O calci pe picior sau îi ridici batista, sau ceva de genul ăsta. Dacă crede că vrei să o cunoști, se simte flatată și se va asigura că se va întâmpla cumva.

- Îmi supraestimezi farmecele bărbătești, murmură Tommy.

- Pe de altă parte, continuă Tuppence, milionarul meu ar putea duce o viață periculoasă! Nu, căsătoria e plină de dificultăți. Mai rămâne să fac bani!

- Am încercat deja și-am dat greș, îi aminti Tommy.

- Am încercat toate metodele ortodoxe, da. Dar dacă am încerca și varianta neortodoxă? Tommy, să fim aventurieri!